

SOKRATES'TEN BİR DİYALOG (4)

(...dünden devam)

Öğrenci Kebes sorar: “Ruhun, bedensel şekle girmeden önce var olduğunun gayet ustaca ve yeterli biçimde ispatlandığını kabul etmeliyim. Fakat ruhun ölümden sonra da var olmaya devam ettiği hususu benim açımdan hâlâ ispatlanmış değildir.” (148)

Ruhun ebedîliğini ispat diyalektiği

...

“Bedeni canlı kılan şey nedir?”, “Ruhtur.”, “O halde ruh, ele geçirdiği her şeye hayat getirir.”, “Evet, kuşkusuz.”, “Hayatın zıddı var mıdır?”, “Vardır.”, “Nedir o?”, “Ölümdür.”. “O halde, önceki önermelerimizden, ruhun daima beraberinde getirdiği şeyin zıddını (ölümü) asla kabul etmeyeceği sonucu çıkar.”, “Elbette.”, “Peki ölümü kabul etmeyene ne isim verilir?”, “Ölümsüz.”, “Ruh ölümü kabul eder mi?”, “Hayır.”, “O halde ruh ölümsüzdür.”

Eğer ölümsüz olan şey, aynı zamanda yok edilemez ise, ölümsüz olan ruh da yok edilemez. Öyle ise ölüm, insanın ancak ölümlü parçasını alır fakat ölümsüz kısmına dokunamaz, o bedeninden ayrılır ve zarar verilemez olarak kalır. Öyleyse ruhun ölümsüz ve yok edilemez olduğu ve ruhlarımızın öteki dünyada kesinlikle var olacağı kuşkusuzdur.

Ölüm her şeyin sonu olsaydı o zaman günahkârlar için Allah'ın bir nimeti olurdu. Çünkü böylece onlar sadece bedenlerini değil, ruhlarıyla beraber yaptıkları kötülükleri de tamamen mutlu biçimde bırakmış olurlardı. Fakat ruhun ölümsüzlüğü açıkça ortaya çıktığına göre ruh için en yüksek erdemi ve bilgeliği elde etmek dışında bir özgürlük veya kurtuluş yoktur. Çünkü ruhun öteki dünyaya olan yolculuğu sırasında yanında götürebileceği tek şey eğitim ve terbiyedir (hadise göre güzel amel(eylem)dir). Bunlar, oraya giden yolculuğunda ruhun karşılaşılabileceği en büyük yarardır.” (s. 174-176)

Dediklerine göre her insan ölümden sonraki hayatında ona tahsis edilen melek tarafından, ölümlerin bir araya toplandığı bir yere götürülür (İslâm'da mahşer yerine). Orada mahkemesi

görüldükten sonra onları bu dünyadan öteki dünyaya sevk etmek için belirlenmiş rehberi izleyerek öteki dünyaya geçerler. Orada hak ettiklerini aldıktan ve paylarına düşen süre kadar kaldıktan sonra, yani pek çok asır geçtikten sonra başka bir rehber onları tekrar geri getirir. Ancak bu yol öyle dümdüz bir yol değildir. Bu yolda birçok yol ayrımları ve dönemeçler vardır.

(devamı yarın..)